

4. Лянный Г. Экономическая безопасность предприятия [Электронный ресурс] / Г. Лянный. — Режим доступа : <http://intel2b.wordpress.com/2009/08/15/>
5. Мак-Мак В. П. Служба безопасности предприятия. Организационно-управленческие и правовые аспекты деятельности / В. П. Мак-Мак. — М.: Мир безопасности, 1999. — 215 с.
6. Чернявский А. А. Безопасность предпринимательской деятельности. Конспект лекций / А. А. Чернявский. — К.: МАУП, 1998. — 124 с.
7. Ярочкин В. И. Система безопасности фирмы / В. И. Ярочкин. — М.: Ось-89, 1997. — 352 с.

АКТУАЛЬНІСТЬ ЗАПРОВАДЖЕННЯ АУТСОРСИНГУ У ДІЯЛЬНІСТЬ СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Андрій Дмитрійович Кайдаш

студент IV курсу

кафедри менеджменту та економічної безпеки

Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля

Визначальною метою створення будь-якого підприємства як складної соціально-економічної системи, що діє у мінливому зовнішньому середовищі, є здійснення ним прибуткової діяльності і бажано як найдовше. А отже, пошук шляхів та ефективних інструментів для її досягнення є пріоритетною областю, і не приділяти їй належної уваги було б грубою помилкою з боку керівного персоналу підприємства. Слід зауважити, що одним із питань зазначеної проблемної області є забезпечення оптимального споживання ресурсів. Ще на початку 20 століття досвід Генрі Форда довів усюмо світові, що за умов жорсткої конкуренції ні одна компанія не може бути самодостатньою, спираючись лише на власні ресурси. Така жорстка позиція керівництва підприємства може спричинити виникнення досить значних необґрунтованих витрат, які шкодять навіть великому бізнесу. В цьому сенсі, більш дрібні та вузькоспеціалізовані зовнішні організації можуть бути більш корисними для підприємства, аніж його власні підрозділи.

Процес передачі виконання окремих видів діяльності підприємства та певних функцій у їх складі, які раніше реалізовувалися його власними силами, зовнішнім організаціям, що володіють необхідними для цього ресурсами з метою підвищення їх якості та (або) зниження затрат, у міжнародній бізнес практиці отримав назву "аутсорсинг". Дослівно термін "аутсорсинг" ("outsourcing") походить від трьох англійських слів "outside resource using" – "використання зовнішніх ресурсів" [1]. У сучасних умовах жорсткої конкуренції аутсорсинг, як правило, є тим інструментом, що сприяє забезпеченню ефективної діяльності підприємства, і, на цій основі, підвищенню його конкурентоспроможності на ринку товарів та послуг.

Перш ніж говорити про структуру процесу та механізм дії аутсорсингу на підприємстві, слід визначитися з видами діяльності, у межах яких можливе його застосування. Первинно у складі діяльності підприємства вирізняють основний та другорядні її види, до складу яких входять обслуговуючі, допоміжні та непрофільні види діяльності (рис. 1).

Рис. 1. Види діяльності підприємства

Свої основні зусилля керівництво підприємства має зосереджувати на основному (базовому, ключовому) виді діяльності. Всю іншу діяльність (другорядну) слід розглядати з точки зору конкурентоспроможності підприємства на відкритому ринку товарів та послуг. А отже, конкурентоспроможність може виступати як критерій розподілу видів діяльності або окремих функцій у їх складі на ті, що мають виконуватися підприємством самостійно, та ті, які вигідніше (через збільшення якості, або здешевлення) передати на виконання зовнішнім спеціалізованим аутсорсерам. При цьому, якщо конкурентоспроможність підприємства є високою – воно може дозволити собі виконання всіх видів діяльності (основної й другорядних) самостійно, і навіть, продавати свої послуги на ринку, тобто виступати в якості аутсорсера. У протилежній ситуації, при низькій конкурентоспроможності, доцільніше буде розформувати підрозділи підприємства, дискреційні витрати яких є слабовідшкодовуваними, та підрозділи, діяльність яких є завідомо збитковою. Допомогою у розподіленні другорядних видів діяльності, при прийнятті рішення щодо запровадження аутсорсингу на підприємстві, може стати критерій близькості до основної діяльності [1]. При цьому, чим вища близькість другорядного виду діяльності до основної, тим складніше (або взагалі неможливо) передати її на виконання зовнішнім суб'єктам. Підприємство повинно дуже ретельно шукати партнера, тому що виникає велика численність ризиків. І навпаки, чим другорядна діяльність або окрема

функція у її складі є віддаленішими від основної, тим, скоріш за все, набагато вигіднішим є залучення аутсорсерів.

А отже, аутсорсинг є одним із потужних інструментів підвищення ефективності діяльності будь-якого підприємства. На підприємстві досить часто виникають ситуації, коли набагато вигідніше укласти договір з постачальником аутсорсингових послуг, аніж утримувати такі підрозділи. Однак його запровадження, що здається легким на перший погляд, пов'язано зі значною кількістю проблем, як то складність обґрунтування видів діяльності, що підлягають аутсорсингу, доведення ефективності його запровадження та непростий механізм дії, існування розширеної пропозиції аутсорсингових послуг, які досить часто є неякісними та дорогими, та ін. Все це доводить актуальність досліджуваного питання на початковому та подальших етапах.

Література

1. Аникин Б.А., Аутсорсинг и аутстаффинг: высокие технологии менеджмента : навч. посіб. / Б.А. Аникин, И.Л. Рудая. — М. : ИНФРА-М, 2009. — 320 с.
2. КВЭД 2010 (класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2010, действует с 2012 года) [Електронний ресурс]. — Режим доступу : // <http://kchp.com.ua/novoe/1.html>.

РЕСТРУКТУРИЗАЦИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ: УСЛОВИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ

Евгения Ивановна Чернявская

д.э.н., профессор кафедры экономической теории
и управления трудовыми ресурсами

Восточноукраинского национального университета им. В. Даля

*Рассматривая философию развития предприятия,
следует признать, что развитие предприятия должно
формироваться как его внутренняя потребность
в ответ на возникшие проблемы и противоречия.*

Г.И. Дибнис

В большинстве работ экономистов на постсоветском пространстве, законодательстве Украины реструктуризация предприятий рассматривается в контексте неоклассических концепций адаптации предприятий к условиям рынка. Наиболее полно содержание реструктуризации предприятия определено в Законе Украины "О восстановлении платежеспособности должника или признании его банкротом". "Реструктуризация предприятия – это осуществление организационно-хозяйственных, финансово-экономических, правовых, технических мероприятий, направленных на реорганизацию предприятия, в частности путем его раздела с переходом долговых обязательств к юридическому лицу, которое не подлежит санации, изменение формы собственности, управления, организационно-правовой формы, что будет способствовать финансовому оздоровлению предприятия, увеличения объемов выпуска конкурентоспособной продукции, повышения эффективности